

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ
NUTARIMAS
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO KODEKSO 6.353 STRAIPSNIO
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIIP-4459

2020 m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2020 m. birželio 2 d. sprendimo Nr. SV-S-1637 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 4 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.353 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIIP-4459 (toliau – Įstatymo projektas), tačiau pasiūlyti Lietuvos Respublikos Seimui patobulinti Įstatymo projektu siūlomą teisinį reguliavimą pagal šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Siūlytina atsižvelgti į Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2020 m. vasario 19 d. raštu Nr. (8.7.1E)4T-54 pateiktą išvadą dėl Įstatymo projekto atitikties Europos Sąjungos teisei.

2. Įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodoma, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso pakeitimas yra siūlomas atsižvelgiant į 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2019/2161, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/6/EB, 2005/29/EB ir 2011/83/ES, kiek tai susiję su geresniu Sąjungos vartotojų apsaugos taisyklių vykdymo užtikrinimu ir modernizavimu. Pastebėtina, kad Direktyvos (ES) 2019/2161 2 straipsnio 1 dalyje nurodyta, jog ankstesnė kaina – mažiausia kaina, kurią prekiautojas taiko per laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis nei 30 dienų iki kainos sumažinimo. Šia nuostata siekiama Europos Sąjungos valstybėms narėms leisti nuspręsti, ar nustatant ankstesnę kainą taikyti būtent 30 dienų ar ilgesnį laikotarpį. Iš siūlomos Įstatymo projektu keičiamo Civilinio kodekso 6.353 straipsnio 8 dalies formuluotės „ne trumpesnį negu 30 dienų laikotarpį“ nėra aišku, kokį konkretų laikotarpį, kuris būtų taikomas nustatant ankstesnę kainą, siūloma įtvirtinti Civiliniame kodekse. Siekiant užtikrinti aiškų Direktyvos (ES) 2019/2161 nuostatų perkėlimą ir taikymą praktikoje, siūlytina Įstatymo projektu keičiamo Civilinio kodekso 6.353 straipsnio 8 dalyje nurodyti tikslų – 30 dienų – terminą.

3. Atsižvelgiant į tai, kad kainos mažinimas gali būti daugkartinis, tačiau nebūtinai nuoseklus (pavyzdžiui, pirmą kartą kaina gali būti mažinama 20 proc., antrą kartą – 10 proc.

ir pan.), Įstatymo projektu keičiamo Civilinio kodekso 6.353 straipsnio 8 dalyje vietoje žodžio „nuosekliai“ siūlytina, analogiškai kaip Direktyvos (ES) 2019/2161 2 straipsnio 1 dalyje, vartoti žodį „palaipsniui“.

4. Įstatymo projektu keičiamo Civilinio kodekso 6.353 straipsnio 8 dalies 1 punkte netikslinga suteikti įgaliojimus Lietuvos Respublikos Vyriausybei ar jos įgaliotai institucijai nustatyti trumpesnį negu 30 dienų laikotarpį iki kainos sumažinimo, jei daiktas buvo rinkoje mažiau negu 30 dienų. Siūlytina Civilinio kodekso 6.353 straipsnio 8 dalyje tiesiogiai nustatyti, kad tokiu atveju vietoje 30 dienų termino taikomas faktinis daikto buvimo rinkoje (siūlymo pirkėjams) terminas.

5. Atsižvelgiant į Direktyvos (ES) 2019/2161 2 straipsnio 1 dalies nuostatų tikslus, Įstatymo projektu keičiamo Civilinio kodekso 6.353 straipsnio 8 dalies 2 punkte vietoje įgaliojimų nustatyti kitokias, negu šioje dalyje nustatyta, pirkėjų informavimo apie greitai gendančių arba prekinę vertę greitai prarandančių daiktų kainų mažinimą taisyklės, siūlytina nurodyti, kad nurodytiems daiktams trumpesni nei 30 dienų laikotarpiai, kurie būtų taikomi nustatant ankstesnę kainą, nustatomi Prekių ženklinimo ir kainų nurodymo taisyklėse.

6. Remiantis tuo, kad Įstatymo projekte siūloma nustatyti įsigaliojimo data jau praėjusi, taip pat įvertinus tai, kad turės būti priimti įstatymo įgyvendinamieji teisės aktai ir kad pasirengti taikyti įstatymą turės Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba bei verslo subjektai (pardavėjai), siūlytina nustatyti, jog įstatymas įsigalioja 2021 m. sausio 1 d., o Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2020 m. lapkričio 1 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

7. Atsižvelgiant į Direktyvos (ES) 2019/2161 2 straipsnio 2 dalyje įtvirtintus 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/6/EB dėl vartotojų apsaugos žymint vartotojams siūlomų prekių kainas 8 straipsnio pakeitimus, taip pat į Lietuvos Respublikos Seimo statuto 137 straipsnio 2 dalies nuostatas, siūlytina parengti ir kartu su Įstatymo projektu svarstyti Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 40 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą ir nustatyti atsakomybę (baudą) už keičiamo Civilinio kodekso 6.353 straipsnio 8 dalies reikalavimų pažeidimą. Siekiant teisinio reguliavimo sistemiškumo, rengiant Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 40 straipsnio pakeitimus, siūlytina atsižvelgti į šio straipsnio 1 dalyje nustatytus baudų dydžius.

Ministras Pirmininkas

Teisingumo ministras